

desiderantur. Quid Vina commemorabo, optimi saporis odorisque? Passim quidem admodum generosa leguntur, aliis tamen & aliis locis præstantiora. Varii præterea generis videre hic est Animalia, magnamque Pecudum & Ferarum copiam, quibus recensendis omnibus ne tempus teram: scribit Cæsar *ita in Silva Hercynia genera Ferarum nasci, quæ reliquis in locis visa non sint: ex quibus quæ maxime, inquit, differant ab cæteris & memoria prodenda videantur, hæc sunt: Est bos (cervi figura, cuius a media fronte inter aures unum cornu existit excelsum, magisque directum his quæ nobis nota sunt cornibus, ab ejus summo sicut pluma ramique late diffunduntur; est fœminæ marisque naturæ eadem forma, magnitudoque cornuum. Sunt item quæ appellantur Alces. Harum est consimilis Capris figura, & varietas peltum, sed magnitudine paullo antecedunt, mutilæque sunt cornibus & crura sine nodis articulisque habent, neque quietis causa procumbunt, neque siquo afflictæ casu conciderunt, erigere sese aut sublevare possunt. His sunt arbores pro cubilibus, ad eas se applicant, atque ita paulum modo reclinatæ quietem capiunt: quarum ex vestigiis, quum est animadversum a venatoribus, quo se recipere consueverint, omnes eo loco aut a radicibus subruunt, aut abscindunt arbores tantum ut summa species earum stantium relinquatur: huc cū se consuetudine reclinaverint, infirmas arbores pondere affligunt, aut una ipsæ concidunt. Tertium est genus eorum qui Uri appellatur; ii sunt magnitudine paullo infra Elephantos: specie & colore & figura Tauri. Magna est vis eorum, & magna velocitas: neque Homini neque Fera quam conspexerunt, parant: hos studiose foveis captos interficiunt. Hæc ille. Ad Imperium Majorum venio, SACRA ROMANI IMPERII SEDES, quæ in Occidentem Orientemque divisa variis multarum gentium excursionibus lacerata, dissidiis lacerata, mole sua ruinam minitabatur, relicta Italia, non alia potius regione, quàm Germania præsidium, robur, salutem quesivit, electo in Imperatorem Carolo magno Francorum Rege, quem Ingelheimii (pagus est secundo milliaria Moguntiaci) natum ferunt, atque ibidem nobile exstruxisse Palatium, cujus rudera adhuc visenda sunt. Mansit Imperium in stirpe Carolina annos centum, & quod excurrit, qua deficiente, translatum est ad Conradum Franconiae Ducem: quem Henricus Auceps sequutus est: hunc Ottones tres: quorum ultimus quum intelligeret Romanos Crescentio Consule rursus adfectare Imperii titulum, coacto exercitu Romam cepit, impetravitque a Gregorio Pontifice, ut jus eligendi Romanum Imperatorem perpetuo apud Germanos permaneret. Impetravit autem hac lege, ut electus primum vocaretur Cæsar & Rex Romanorum: postea vero accepta a Pontifice corona haberet titulum Imperatoris Augusti. Electores constituti sunt septem: e quibus Archiepiscopi tres; Quatuor Principes quos vocant sæculares: ab his post excessum Ottonis primus electus est in Imperatorem Henricus cognomento Sanctus. Eandem electionis formulam postea Imperator Carolus IV in Bullam auream, quæ hodie exstat, redegit. Insequentibus temporibus varia officia in Germania constituta sunt, ad augendum Imperii decus, de quibus Mercator. Germanorum fortitudinem Tacitus qui sub Vespasiano Præses Belgarum fuit, brevi ornat elogio: *Nemo bellum Germanis (inquit) intulit impune. Expertus id quondam tres sub Augusto Legiones superata. Experti Carbo, Cassius, Scaurus, Aurelius, Servilius* *Capio,**